Nemá smysl marně snít - O.O.T.M. Lokomotiva

Potkal jí, byl sám na lodi parní.
Ovanul je touhy vánek jarní.
Pozval ji na sklenku skrytých přání
a jenom pro ni píseň touhy hrál.

Dívka velmi mladá příliš hravá
doufala že je ta chvíle pravá.
Cítila se mírně nedočkavá.
On však stále hrál a hrál.

R: A proto ptám se, kdo jí podá ruku vlídnou.
Kdo jí řekne kudy dál má dneska jít.
Já nevím jak a nechci se s ní o ten pocit přít,
že nemá smysl doufat a marně snít.

Často se jí o něm v noci zdává,
jak jí snůšku klamnejch slibů dává.
Nezbejvá než říct: Jo to se stává,
i princové si někdy chtějí hrát.

R: A proto ptám se...

Zapomíná, totiž slečna vděčná,
že žádná píseň touhy není věčná,
že bývá často velmi nebezpečná.
Teď bolí, že tu píseň,
... vůbec hrál.